

Arrest

nr. 132 006 van 23 oktober 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 24 maart 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt. De bestreden beslissing werd op 24 februari 2014 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 februari 2011 dienden de verzoekende partijen een asielaanvraag in.

Op 29 juni 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Inmiddels op 14 juni 2011 dienden de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 8 augustus 2011 werd de voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 1 september 2011 werd ten aanzien van de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) genomen.

Op 24 november 2011 dienden de verzoekende partijen een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 13 december 2011 dienden de verzoekende partijen een tweede asielaanvraag in.

Op 16 januari 2012 werd de voormelde tweede asielaanvraag niet in overweging genomen. Tegen deze beslissing dienden de verzoekende partijen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). Bij arrest nr. 81 886 van 29 mei 2012 werd hun beroep door de Raad verworpen.

Op 20 april 2012 werd hun tweede aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing dienden de verzoekende partijen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Dit beroep is hangende.

Op 19 juli 2012 dienden de verzoekende partijen een derde asielaanvraag in.

Op 24 juli 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing, houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Op 8 november 2012 dienden de verzoekende partijen een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 26 november 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding hun derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk.

Eveneens op 26 november 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ten aanzien van de verzoekende partijen.

Op 3 januari 2014 dienden de verzoekende partijen een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 11 februari 2014 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding hun vierde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Redenen:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 20.4.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 25.11.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 25.11.2011 (zie bevestiging arts dd.4.2.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 20.4.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Betrokkene legt alsook een medisch attest voor dd. 3.10.2013 en dd 15.10.2013. Hiermee kan geen rekening gehouden worden gezien deze over een andere diagnose gaan dan op het SMG."

Op 12 februari 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende een inreisverbod (bijlage 13sexies) ten aanzien van de verzoekende partijen.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de formele motiveringsverplichting, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van hun middel zetten zij uiteen wat volgt:

"1. Art. 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen stelt :

' De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.'

Art. 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen stelt :

' De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.'

Art. 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 stelt :

' De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. ...'

2. De bestreden beslissing stelt :

' En application de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, comme remplacé par l'article 187 de la loi du 29 décembre 2010 portant des dispositions diverses, je vous informe que cette demande est irrecevable. '

De beslissing is totaal ongemotiveerd.

Er staat weliswaar nog te lezen : 'Motif(s) : voir annexe', maar de beslissing bevatte geen bijlage met vermelding van de motivatie.

Ook het advies van de arts-adviseur, dat onder gesloten omslag in bijlage bij de bestreden beslissing gevoegd werd, kan niet beschouwd worden als een motivatie van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing schendt overduidelijk de formele motiveringsverplichting, art. 2 en art. 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en art. 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De bestreden beslissing dient bijgevolg vernietigd te worden."

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet, dient te worden aangestipt dat de formele motiveringsplicht, vervat in de voormelde wetsartikelen geen ander doel heeft dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen beslissing van het bestuur, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen de Franstalige kennisgeving van de bestreden beslissing op 24 februari 2014 voor kennisname hebben ondertekend, waarbij geen opmerkingen werden geformuleerd nopens het feit dat een bijlage zou ontbreken.

Aldus moet worden aangenomen dat Nederlandstalige beslissing van 11 februari 2014 (zie opschrift: annexe) wel degelijk moet worden geacht gevoegd te zijn geweest aan de akte van kennisgeving. Tevens blijkt dat de verzoekende partijen dit stuk hebben toegevoegd aan hun verzoekschrift, zodat het duidelijk is dat zij in kennis waren van deze beslissing.

Uit de bewoordingen van deze beslissing blijkt dat het advies van de arts-adviseur van 4 februari 2014 onder gesloten omslag werd bijgevoegd.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van de situatie van de verzoekende partijen heeft geoordeeld dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard om reden dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bijkomend motiveert de verwerende partij dat de medisch attesten van 3 oktober 2013 en 15 oktober 2013 niet weerhouden worden daar zij het over een andere diagnose hebben dan deze vermeld in het bijgevoegde standaard medisch attest.

De verzoekende partijen blijven in gebreke om aan de hand van concrete elementen aannemelijk te maken dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een kennelijk onredelijke beslissing zou genomen hebben. Zij blijven zelfs volkomen in gebreke om in te gaan op de concrete motieven van de bestreden beslissing.

Met hun betoog maken de verzoekende partijen geen schending aannemelijk van de door hen aangevoerde bepalingen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU